

EUROPAPARLAMENTET

1999

2004

Plenarhandling

SLUTLIG VERSION
A5-0209/2000

18 juli 2000

BETÄNKANDE

meddelande från kommissionen till rådet, Europaparlamentet, Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén om principer och riktlinjer för gemenskapens audiovisuella politik i den digitala eran
(KOM(1999) 657 – C5-0144/2000 – 2000/2087(COS))

Utskottet för kultur, ungdomsfrågor, utbildning, medier och idrott

Föredragande: Walter Veltroni

Föredragande av yttrande*

Antonio Tajani, utskottet för rättsliga frågor och den inre marknaden

* Hughes-förfarandet

INNEHÅLL

	Sida
PROTOKOLLSIDA	4
FÖRSLAG TILL RESOLUTION.....	5
MOTIVERING	13
YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR SYSSELSÄTTNING OCH SOCIALFRÅGOR....	17
YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR RÄTTSLIGA FRÅGOR OCH DEN INRE MARKNADEN *	20

* Hughes-förfarandet

PROTOKOLLSIDA

I en skrivelse av den 17 december 1999 översände kommissionen till parlamentet sitt meddelande om principer och riktlinjer för gemenskapens audiovisuella politik i den digitala eran (KOM(1999) 657 - 2000/2087(COS)).

Vid plenarsammanträdet den 17 mars 2000 tillkännagav talmannen att detta förslag hänvisats till utskottet för kultur, ungdomsfrågor, utbildning, medier och idrott, som utsetts till ansvarigt utskott, och till utskottet för sysselsättning och socialfrågor, utskottet för miljö, folkhälsa och konsumentfrågor, utskottet för industrifrågor, utrikeshandel, forskning och energi och utskottet för rättsliga frågor och den inre marknaden, som utsetts till rådgivande utskott (C5-0144/2000).

Vid plenarsammanträdet den 16 juni 2000 tillkännagav talmannen att detta betänkande skulle behandlas i enlighet med Hughesförfarandet av utskottet för kultur, ungdomsfrågor, utbildning, medier och idrott och utskottet för rättsliga frågor och den inre marknaden.

Vid utskottssammanträdet den 22 februari 2000 hade utskottet för kultur, ungdomsfrågor, utbildning, medier och idrott utsett Walter Veltroni till föredragande.

Vid utskottssammanträdena den 5 juni och 12-13 juli 2000 behandlade utskottet kommissionens förslag och förslaget till betänkande.

Vid det sistnämnda sammanträdet godkände utskottet enhälligt förslaget till resolution.

Följande ledamöter var närvarande vid omröstningen: Giuseppe Gargani (ordförande), Vasco Graça Moura (vice ordförande), Ulpu Iivari (vice ordförande), Giorgio Ruffolo (vice ordförande), Valter Veltroni (föredragande), Alexandros Alavanos, Ole Andreasen, Roberta Angelilli, Pedro Aparicio Sánchez, Per-Arne Arvidsson, Christine de Veyrac, Raina A. Mercedes Echerer, Carlo Fatuzzo, Enrico Ferri, Francesco Fiori, Geneviève Fraisse, Lissy Gröner, Cristina Gutiérrez Cortines, Ruth Hieronymi, Karin Junker, Lucio Manisco, Maria Martens, Mario Walter Mauro, Pietro-Paolo Mennea, Raimon Obiols i Germa, Jens Dyhr Okking, Doris Pack, Roy James Perry, Christa Prets, Frédérique Ries, Martine Roure, The Earl of Stockton, Kathleen Van Brempt, Luckas Vander Taelen, Eurig Wyn, Teresa Zabell Lucas, Sabine Zissener och Myrsini Zorba.

Yttrandena från utskottet för sysselsättning och socialfrågor och utskottet för rättsliga frågor och den inre marknaden bifogas detta betänkande. Utskottet för miljö, folkhälsa och konsumentfrågor beslutade den 3 april 2000 att inte avge något yttrande, och utskottet för industrifrågor, utrikeshandel, forskning och energi beslutade detsamma den 19 april 2000.

Betänkandet ingavs den 18 juli 2000.

Fristen för ändringsförslag till detta betänkande kommer att anges i förslaget till föredragningslista för den sammanträdesperiod vid vilken det skall behandlas.

FÖRSLAG TILL RESOLUTION

Europaparlamentets resolution om meddelande från kommissionen till rådet, Europaparlamentet, Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén om principer och riktlinjer för gemenskapens audiovisuella politik i den digitala eran (KOM(1999) 657 – C5-0144/2000 – 2000/2087(COS))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag (KOM(1999) 657 – C5-0144/2000 ¹),
- med beaktande av artiklarna 157 och 151 i fördraget samt protokollet om radio och TV i allmänhetens tjänst i Amsterdamfördraget,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 27 september 1999 om resultatet av den offentliga rådfrågningen om grönboken om konvergens (särskilt aspekterna på medier och den audiovisuella sektorn) ²,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 16 maj 2000 om principerna och riktlinjerna för den audiovisuella politiken,
- med beaktande av artikel 47.1 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för kultur, ungdomsfrågor, utbildning, medier och idrott och yttrandena från utskottet för sysselsättning och socialfrågor och utskottet för rättsliga frågor och den inre marknaden (A5-0209/2000), och av följande skäl:
 - A. De frågor som rör den audiovisuella sektorn har redan i hög grad beskrivits och diskuterats under de senaste åren, under konferensen i Birmingham 1998, till följd av utfrågningen om grönboken om konvergens (KOM(1997) 623) ³ och i samband med översynen av direktiven om telekommunikationer.
 - B. Förutom att den audiovisuella sektorn är en av de viktigaste sektorerna när det gäller skapande av sysselsättning, kommer den även fortsättningsvis att spela en avgörande roll för demokratin, åsiktsfriheten, pluralismen samt skyddet och främjandet av den kulturella och språkliga mångfalden i Europa. Det är viktigare att man främjar europeiskt innehåll än att man skyddar det på ett artificiellt sätt i en global kontext som omöjliggör detta.
 - C. Med tanke på utvecklingen av den digitala tekniken bör gemenskapsbestämmelserna för den audiovisuella sektorn anpassas snabbt, i syfte att uppnå en rättvis balans mellan tillämpningen av de nu gällande grundprinciperna och de pågående förändringarna av teknik och marknad.

¹ EGT C .../ännu ej offentliggjort i EGT.

² EGT C 283, 6.10.1999, s. 1.

³ EGT.../ännu ej offentliggjort i EGT.

- D. Man bör tillse att det görs åtskillnad mellan infrastrukturelaterade och innehållsrelaterade bestämmelser, så att de tekniska aspekterna och marknadsaspekterna inte blir förhärskande och därmed hotar pluralismen och den kulturella mångfalden.
- E. Gemenskapslagstiftningen om den audiovisuella sektorn behandlar inte globala system såsom Internet, och inte heller överföring av likadant eller liknande innehåll via olika tekniska plattformar.
- F. Det är nödvändigt att medborgarna garanteras tillgång till audiovisuella tjänster enligt kriterierna allmängiltighet, lättillgänglighet och icke-diskriminering.
- G. Inrättandet av ett europeiskt innehållsforum skulle kunna skapa värdefull synergi mellan kommissionen, de behöriga statliga myndigheterna, operatörerna och användarna.
- H. Konkurrenspolitiken måste kunna fungera på ett lämpligt och effektivt sätt för att förhindra att någon får en dominerande ställning, både när det gäller ägarkoncentrationen inom medierna i den nya digitala miljön och när det gäller skydd av mångfalden; den får dock inte leda till att förstärkningen av ett konkurrenskraftigt och varierat utbud av europeiskt audiovisuellt innehåll kringskärs genom att man drar in på det statliga stödet till sådan produktion.
- I. En samordning mellan kommissionen och de behöriga nationella myndigheterna framstår som särskilt önskvärd inom den audiovisuella sektorn.
- J. Såsom det slagits fast i protokollet till Amsterdamfördraget spelar radio och TV i allmänhetens tjänst en central roll när det gäller att slå vakt om mångfalden, men det är medlemsstaternas sak att fatta beslut om finansieringssystemen för public service. Uppgifterna för radio och TV i allmänhetens tjänst bör inte endast omfatta försöksverksamhet och forskning, utan också ett potentiellt obegränsat utnyttjande av nya tekniska möjligheter och distributionsformer, för att radio och TV i allmänhetens tjänst skall få möjlighet att konkurrera på marknaden på lika villkor.
- K. Bestämmelserna om innehållet måste i fråga om programplanering och sändning gälla lika för både radio och TV i allmänhetens tjänst och för privata och/eller kommersiella radio- och TV-bolag.
- L. Medlemsstaterna håller successivt på att förbereda övergången till markbunden digital-TV.
- M. Det är nödvändigt att främja radiomediets egenart och övergången till digitala radiosändningar bör underlättas.

- N. Den europeiska biografsektorn behöver betydande finansiella resurser och en tillräcklig marknadsförings- och distributionsstruktur för att anta världsmarknadens utmaningar och stödja den kulturella mångfalden. Programmet Media är ett värdefullt instrument, men räcker inte till för att åstadkomma den tillväxt som är önskvärd inom den europeiska audiovisuella sektorn och framför allt inom originalbiofilmen.
- O. I den nya multimediemiljön är det nödvändigt att garantera respekten för principen om åtskillnad mellan reklambudskap och innehåll av konstnärlig och redaktionell karaktär eller underhållningskaraktär.
- P. Det är nödvändigt att garantera upphovsrätten, vars effektivitet äventyras i den digitaliserade miljön. Respekten för den immateriella äganderätten är grundläggande för livskraften inom biografsektorn och den audiovisuella sektorn. Förslaget till direktiv om harmonisering av vissa aspekter av upphovsrätt och närstående rättigheter i informationssamhället måste snabbt antas, såväl för att skydda skapandet som för att trygga tillgången till verken och garantera deras rörlighet.
- Q. På den internationella scenen är det nödvändigt att garantera en åtskillnad mellan plattformen och innehållet, för att undvika att plattformen blir helt likställd med andra tjänster som säljs online. Den lokala dimensionen och den kulturella mångfalden är avgörande för de internationella förhandlingarna på de audiovisuella tjänsternas område.
1. Parlamentet uppmanar kommissionen att ta hänsyn till följande:
- a) parlamentet stöder rent generellt kommissionens riktlinjer för den audiovisuella politiken i den digitala eran och uppmärksammar att tidsplanen för åtgärderna för de närmaste fem åren inte omfattar några särskilda nyheter i förhållande till det som föreskrivs i de gällande bestämmelserna,

Översynen av direktivet om television utan gränser

- b) uppmanar kommissionen att låta förberedelserna för översyn av direktiv 89/552/EEG¹ göra det möjligt att genomföra översynen senast 2002, så att hänsyn kan tas till den tekniska utvecklingen och de tjänster som digitaliseringen erbjuder,
- c) uppmanar kommissionen att i översynen av bestämmelserna om audiovisuella tjänster fastställa en kärna av principer för alla audiovisuella tjänster oavsett tekniken för överföring till användarna, eller att utarbeta direktiv, eller särskilda regelsystem, för att ge allmänna bestämmelser för alla slags audiovisuella tjänster, oavsett överförings- och sändningsteknik,
- d) anser att man måste enhetliggöra de kriterier och metoder för bedömning och beräkning som används för att utarbeta rapporterna om genomförandet av artiklarna 4 och 5 i direktiv 89/552/EEG, i syfte att få jämförbara, korrekta och objektiva analyser,
- e) anser det även viktigt att göra direktiv 89/552/EEG mer precist och effektivt i fråga

¹ EGT L 298, 17.10.1989, s. 23.

om de europeiska verkens rörlighet och den oberoende produktionen, och vill att direktivet skall innehålla en bestämmelse om att privata och offentliga TV-bolag, oberoende av sändningssätt, skall reservera en del av sina årliga nettointäkter till produktion och inköp av europeiska audiovisuella program, bland annat film, verk som vänder sig till minderåriga samt oberoende producenters verk, för att hos allmänheten skapa en ökad känsla för europeisk kultur,

- f) uppmanar kommissionen, rådet och medlemsstaterna att i bestämmelserna om de nya digitaliserade tjänster som erbjuds via konvergerande nät framhålla de audiovisuella tjänsternas särskilda karaktär jämfört med informationssamhällets alla tjänster,
- g) ställer sig bakom kommissionens mål att säkerställa en klar och förutsägbar politisk kontext för aktörerna inom den audiovisuella sektorn; anser att införandet av digital teknik i den audiovisuella sektorn kräver en anpassning av regelverket, men att en differentierad och flexibel process på grundval av gällande rättsregler är att föredra, och att man vid införande av nya bestämmelser och/eller anpassning av redan gällande bestämmelser måste ta hänsyn till effekterna på sysselsättning och tillväxt,

De principer som skall garanteras och metoderna för reglering av de nya digitala tjänsterna

- h) stöder principen om åtskillnad mellan bestämmelserna om överföring och bestämmelserna om innehåll och framhåller principen om att i informationssamhället skall konsumenterna garanteras tillgång till nät och innehåll, som när det gäller infrastrukturerna regleras av kriterierna allmängiltighet och överkomligt pris och när det gäller tillgång till dessa infrastrukturers innehåll regleras av kriterierna allmängiltighet, överkomligt pris, icke-diskriminering och insyn,
- i) förklarar att bestämmelserna bör begränsas till vad som är strikt nödvändigt och endast införas på de områden där tillräcklig konkurrens saknas; de måste vara så få som möjligt, klara, enkla, förutsägbara och enhetliga, och låta marknaden i medlemsstaterna fungera enligt konkurrensreglerna,
- j) understryker att vissa specifika tekniska aspekter på konsumenternas tillgång till innehållet (elektroniska programguider och villkorad tillgång samt alla tekniska system som ligger mellan tillgången till mediet och valet av innehåll, inklusive både televisionen och de interaktiva tjänsterna) kräver lämpliga bestämmelser för att trygga pluralism samt språklig och kulturell mångfald och för att skydda användarnas valfrihet,
- k) ber kommissionen att erkänna att de samhällsomfattande tjänsterna är viktiga för att undvika social utslagning, genom att de garanterar konsumenternas tillgång till kommunikationstjänsterna,
- l) framhåller ånyo att skyddet av minderåriga och den mänskliga värdigheten i samband med audiovisuella tjänster och informationstjänster är av avgörande betydelse för att främja en harmonisk personlighetsutveckling och bevara en lämplig social balans; anser att det samtidigt är en oefftergivlig faktor för att skapa det förtroende som erfordras inom en sektor där programutbudet ständigt ökar,

- m) uppmanar kommissionen, medlemsstaterna, radio och TV i allmänhetens tjänst samt privata radio- och TV-bolag och alla relevanta aktörer inom den audiovisuella sektorn att förstärka försöksverksamheten med system för filtrering av program och andra metoder för föräldrakontroll i syfte att skydda minderåriga, och vid behov skapa de rättsliga förutsättningarna för detta i medlemsstaterna,
- n) godkänner användningen av självreglering på det audiovisuella innehållets område, under förutsättning att detta innebär att principer som fastställts av staternas och gemenskapens behöriga myndigheter införlivas och att det i första hand sker genom gemensamma uppförandekoder,
- o) stöder den princip som Europeiska kommissionen givit uttryck för, nämligen att tilldelningen av de redan få frekvenserna bör syfta till största möjliga effektivitet och understryker samtidigt att frekvensspektrumet inte kan betraktas isolerat och oberoende av de andra politiska mål som radio och TV i allmänhetens tjänst är ålagda att eftersträva,
- p) uppmärksammar slutsatserna från det seminarium om markbunden digital-TV som hölls i Lissabon samt den verksamhet som bedrivs av Digital Video Broadcasting (DVB), och uppmanar rådet och medlemsstaterna att komma överens om och vidta åtgärder för att uppnå en successiv övergång till digital-TV, framför allt till markbunden digital-TV,
- q) uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att främja anordnandet av ett lämpligt europeiskt rådgivande forum för att diskutera de frågor som sammanhänger med innehållet i det audiovisuella och multimediala innehållet (bio, TV, Internet, videospel, webbutskickning, digital cd-rom, universellt system för mobiltelefoni etc.) och tillhörande ekonomiska och sociala aspekter,

Konkurrens och den audiovisuella marknaden

- r) uppmanar kommissionen och de behöriga statliga myndigheterna att slå vakt om mångfalden genom att hindra att företag på den audiovisuella marknaden får och behåller en dominerande ställning,
- s) uppmanar alltså kommissionen att noga utvärdera möjligheterna att föreslå lämpliga bestämmelser rörande mediernas egendom i den nya digitaliserade miljön, särskilt vad gäller vertikal koncentration,
- t) uppmanar kommissionen att åstadkomma samordning på europeisk nivå mellan de nationella beslutsmyndigheterna och de organ som beslutar om reglering av den audiovisuella sektorn; uppmanar kommissionen att främja inrättandet av ett europeiskt organ som skall slå vakt om en Europaomfattande insyn i alla sektorer inom den audiovisuella och multimediala marknaden och motverka sådana former av koncentration på marknaden som kan hota mångfalden,
- u) uppmanar kommissionen att under utarbetandet av konkurrenspolitiken för den europeiska audiovisuella sektorn ta hänsyn till de kulturella särdragen och den svaga

ekonomiska ställningen hos denna sektor, och att därvid trygga existensen av starka europeiska grupper som kan konkurrera på världsmarknaden,

De funktioner som fylls av radio och TV i allmänhetens tjänst

- v) anser att det som har stadgats i protokollet i Amsterdamfördraget om den roll radio och TV i allmänhetens tjänst skall spela när det gäller att garantera mångfalden är avgörande; framhåller att det åligger medlemsstaterna att besluta om uppgifterna och finansieringsmetoderna för radio och TV i allmänhetens tjänst i enlighet med protokoll 32 till Amsterdamfördraget,
- w) understryker att radio och TV i allmänhetens tjänst och de privata radio- och TV-bolagen bör vara nyskapande och gå i täten för den digitaliserade audiovisuella industrin,
- x) uppmanar staterna, de behöriga statliga myndigheterna och dem som är ansvariga för förvaltningen att tydligt utforma radio och TV i allmänhetens tjänst, genom att garantera allmän spridning och tillgång och rättsligt garantera denna tjänst genom så kallade must carry-bestämmelser, och på så sätt understryka den viktiga roll offentlig markbunden digital-TV skall spela samt hur viktigt det är att denna plattform blir så intressant som möjligt i den digitala konkurrensen, genom att kapaciteten ökar och mottagningen förbättras,

Andra initiativ för den audiovisuella sektorn och de därmed sammanhängande sektorerna

- y) uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att engagera sig för att garantera en balanserad utveckling av den europeiska digitala audiovisuella industrin, musikindustrin och den digitala radioindustrin,
- z) uppmanar kommissionen att inleda en undersökning om den europeiska radions socioekonomiska effekter, i synnerhet när det gäller den funktion som lokala radiosändare spelar, och att främja en övergång till användning av DAB-standard,
- aa) uppmanar kommissionen att ta ytterligare initiativ för att utveckla cyberbio och för att främja samtidig distribution av europeisk biograffilm i medlemsstaterna, på grundval av erfarenheterna från programmen Media - yrkesutbildning och Media Plus,
- bb) uppmanar kommissionen att engagera sig för att främja ytterligare finansiering av den europeiska biograffilmen, inbegripet inrättandet av en garantifond; uppskattar i detta sammanhang att EIB vid toppmötet i Lissabon uppmanades att stödja den europeiska produktionen av audiovisuella verk,
- cc) uppmanar kommissionen, rådet och medlemsstaterna att var och en inom sina behörighetsområden erkänna och främja högklassigt innehåll bland annat genom skatteincitament,
- dd) uppmanar kommissionen att grundligt undersöka nyttan av och möjligheterna att

utarbete ett nytt filmdirektiv, så att mekanismerna för stöd till filmsektorn i de olika länderna kunde förstärkas och samordnas på ett bättre sätt, i syfte att åstadkomma en verklig europeisk inre marknad för film,

- ee) är överens med kommissionen om vikten av att ändra bestämmelserna om reklam i förhållande till de innovationer som digitaliseringen medför, särskilt när det gäller interaktivitet,
- ff) uppmanar kommissionen och rådet att i översynen av bestämmelserna om reklam behålla principen om att inte blanda reklambudskap och redaktionellt innehåll,
- gg) uppmanar kommissionen och rådet att främja skapande av och tillgång till verk och deras rörlighet i den digitala miljön och att samtidigt garantera lämpligt skydd för den immateriella äganderätten, genom att förstärka direktivet om upphovsrätt och närstående rättigheter i informationssamhället; detta behov blir ännu tydligare eftersom det är just Internet som i olika former är ett av de viktigaste nya medlen för spridning av audiovisuella verk,

Den internationella scenen

- hh) önskar att gemenskapen under utvecklingen av den audiovisuella politiken skall ta hänsyn till den internationella dimensionen med tanke på globaliseringen, och till den lokala dimensionen för att främja den kulturella mångfalden, genom att undvika att distributionens omfattning medför villkor för innehållet på mångfaldens bekostnad,
 - ii) uppmanar kommissionen att under internationella förhandlingar hävda gemenskapens inställning när det gäller att skilja mellan bestämmelserna för plattformarna och bestämmelserna för innehållet, för att undvika risken att de audiovisuella tjänsterna inbegrips bland de tjänster som regleras genom elektroniska nät och/eller elektronisk handel,
 - jj) understryker betydelsen av det europeiska dubbla systemet för radio- och TV-sändningar i vilket radio- och TV-bolag som verkar i allmänhetens tjänst, och för vilka uppdraget att verka i allmänhetens tjänst fritt definieras av medlemsstaterna, kan fortsätta att utvecklas ytterligare i informationssamhället och samexistera med kommersiella radio- och TV-bolag; upprepar att denna europeiska modell måste få garantier i framtida WTO-förhandlingar,
 - kk) uppmanar kommissionen att snarast och genom en lämplig audiovisuell politik skapa en omgivning som gynnar företagande och investeringar, i syfte att trygga den audiovisuella industrins närvaro i den globala ekonomin samtidigt som den kulturella mångfalden främjas,
 - ll) uppmanar rådet och kommissionen att se till att gemenskapen och dess medlemsstater bibehåller sina möjligheter att fastställa och definiera sin politik inom kultursektorn och den audiovisuella sektorn till bevarande av den kulturella mångfalden,
2. uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och medlemsstaternas regeringar och parlament.

MOTIVERING

Den särskilda uppmärksamhet som kommissionen i sitt meddelande ägnar den audiovisuella sektorn kan i stort sett stödjas.

Det skall understrykas att frågan om reglering av denna sektor är nära knuten till en bredare och mer allmän diskussion om de senaste decenniernas tekniska revolution på området för utvecklingen av digital teknik och nätbaserade infrastrukturer samt om konvergensen.

Det är just möjligheten för olika nätplattformar att hantera samma tjänster ”översatta” till digital form som förenar de två sektorerna i teknisk mening. Ett särskilt tydligt exempel på detta fenomen är Internet och den utveckling som inom kort kommer att ske även på denna plattform. Internet kommer att utnyttja bredband, varmed en förbättring av tjänstens kvalitet blir möjlig tack vare att man kan hitta ett säkert band och genomföra flerparsändningar. Dessutom kommer det genom bredbandstekniken att bli möjligt att använda tjänster via mobiltelefon tack vare tredje generationens mobiltelefoni UMTS och ett ökat antal terminaler för utnyttjande av samma tjänster (TV, telefoni, PC).

Allt detta kommer att få direkta återverkningar på innehållet, vilket gäller både överföringsmetod och det sätt på vilket det skapas. Vad beträffar överföringen bör det noteras att det finns en tendens att utveckla tjänster som utnyttjar den ökade bandbredden (dvs. en allmän inriktning på utbud och efterfrågan av multimediala tjänster och en tendens att flytta över avgifterna från nätet till innehållet). Samtidigt kommer det troligen att utvecklas nya sätt att skapa innehåll, vilket ger möjlighet till nya kreativa utmaningar men även en risk för förödande konsekvenser för effektiviteten i skyddet av individens rättigheter (t.ex. risken för otillbörligt utnyttjande av andras bilder, skydd av privatlivet etc.¹) och upphovsrätten i traditionell mening.

Mot bakgrund av konvergensen kan de grundläggande konsekvenser som kommissionen utarbetat sammanfattas enligt följande:

- 1) Det behövs nya och gemensamma grunder för regleringen av nätplattformarna.
- 2) De tjänster som distribueras via näten kräver en separat reglering.

Det är nödvändigt att man inte avviker från dessa premisser när ett regelverk eller annan lagstiftning på området utarbetas. Det är just från en sådan utgångspunkt som de klassiska principerna för garanti och skydd av den audiovisuella sektorn fastställs: 1) ökat skydd för den som producerar audiovisuella verk och alltså en möjlighet att bättre säkerställa de immateriella rättigheterna, upphovsrätten och de olika materiella rättigheter som är förknippade med dessa, 2) ökat skydd för användarna som har olika garantier beroende på vilken tjänst de utnyttjar, 3) möjlighet att inrikta insatserna på ett strategiskt stöd till tjänster av allmänt intresse och 4) skydd av mångfalden.

Det är uppenbart och svarar mot det klassiska förnuftskriteriet att ju fler som nås av ett meddelande desto större blir behovet av en förhandsreglering av detta i syfte att skydda allmänhetens intresse.

Konvergensen fäster dessutom uppmärksamheten på frågan om tillgång med dess dubbla aspekter. Infrastrukturnätet kan användas ”aktivt” som ett medel för att tillhandahålla innehåll men även som en ”passiv” innehållskälla. Digitaliseringen erbjuder ännu utforskade möjligheter för båda dessa aspekter och kommer säkert att stimulera utbudet av innehåll och därmed även den potentiella mångfalden.

Den ökade tillgången innebär att det innehåll som cirkulerar på näten blir allt mer omfattande och att den audiovisuella produktionen kommer att bidra till en ytterligare utveckling av ekonomin.

En möjlig risk består i fragmenteringen av marknaderna och innehålllets tendens att expandera i takt med infrastrukturerna, vilket ofta är till men för lokala produktioner och produktioner som avser kulturella minoriteter.

Från användarsynpunkt innebär tillgång en teknisk och ekonomisk möjlighet att utnyttja överföringsnäten för att åtnjuta de tjänster som dessa förmedlar.

Gemenskapens audiovisuella politik i digitaliseringens och konvergensens era måste därför beakta skyddet av en ”samhällsomfattande tjänst” även för tillgången till innehåll, vilken skall förstås som icke-diskriminerande tillgång till tjänsterna till ett överkomligt pris.

Rätt till tillgång innebär för övrigt möjlighet att välja fritt bland de audiovisuella tjänster som erbjuds. Därför krävs särskild insyn i de tillämpningar som fungerar som filter mellan nätoperatör och/eller innehåll och användare (villkorad tillgång, elektroniska programguider).

Det är ett välkänt faktum att koncentrationer hotar mångfalden. Av det skälet är en vaken tillämpning av antitrustlagstiftningen önskvärd på alla behöriga institutionella nivåer i alla situationer där en dominerande ställning är till skada för allas, såväl europeiska som icke-europeiska medborgares, intresse av pluralistisk information.

Risken för koncentrationer inom innehållsindustrin är konkret i ett Europa som redan lider av den amerikanska audiovisuella industrins påtagliga dominans. Gemenskapen måste se till att använda de medel som redan finns (konkurrenslagstiftning) och att skapa ytterligare verktyg (direktiv om upphovsrätt och närstående rättigheter avseende media) för att säkerställa mångfaldens grundläggande värde samt skydda och garantera utvecklingen av dess olikheter både inom Europa och gentemot resten av den audiovisuella världsmarknaden.

Användarfrihet innebär dessutom att kunna skilja mellan redaktionellt innehåll och reklam. Även reklamen kommer som en källa till finansiering av den audiovisuella industrin och som kreativt uttryck för denna industri att genomgå djupgående förändringar. I kommissionens dokument understryks framtidsperspektiven för dessa förändringar. Lagstiftningen på detta område måste snabbt ses över i syfte att skapa nya allmänna principer som kan skydda användarna från framför allt en sammanblandning av innehåll, men även från de otydliga gränserna mellan redaktionellt innehåll och vissa typer av interaktiva meddelanden inom den elektroniska handeln (t.ex. TV-program där man kan interagera och köpa en produkt genom att ”klicka” på en bild av den). Samma försiktighetsåtgärder bör vidtas för att skydda minderåriga. Här är det lämpligt att ge ytterligare stöd till utforskningen av olika system för föräldrakontroll, vilka framstår som smidigast och mest funktionella i den digitaliserade miljö de skall användas i.

Självreglering som en metod för att styra vissa aspekter av den audiovisuella sektorn (bl.a. skyddet av minderåriga) bör under alla omständigheter svara mot allmänna och/eller gemensamma principer hos homogena grupper av operatörer.

I den digitaliserade miljön spelar TV i allmänhetens tjänst en oersättlig roll för pluralismen.

TV och radio i allmänhetens tjänst måste inom ramen för dess ”inre pluralism” bli ännu bättre på att garantera kvalitetstjänster till en bred publik som under en lång tid framåt kommer att fortsätta använda TV-apparaten i hemmet och radion för daglig information.

Den markbundna televisionen och konverteringen av det eterburna radio- och TV-systemet måste förbli ett mål av allmänt intresse inom ramen för innehållspolitikerna. En självklar följsats av denna princip är att radio och TV i allmänhetens tjänst måste garanteras tillgång till fria frekvenser för okodade digitala sändningar. I allmänhet måste bruket av frekvenser för markbunden digital television alltid överensstämma med principen om bästa möjliga utnyttjande av knappa resurser i allmänhetens intresse.

Det skall understrykas att det förblir statens ansvar att fastställa formerna för hur radio och TV i allmänhetens intresse skall organiseras och förvaltas, utan att principerna om insyn åsidosätts.

Dessutom bör en del av resurserna för radio och TV i allmänhetens tjänst anslås till finansiering av europeiska audiovisuella produktioner.

I en digitaliserad miljö kommer audiovisuellt innehåll (s.k. multimedia) säkert att bli mer efterfrågat på marknaden jämfört med andra typer av innehåll. Man bör dock komma ihåg att ljudradioindustrin utgör en speciell sektor som enligt vissa beräkningar sysselsätter 300 000 personer och att även denna nu konverteras till den digitala tekniken, i allmänhet enligt standarden DAB. Gemenskapen behöver djupare kunskaper om denna sektor eftersom den utgör en viktig resurs för pluralismen, även på grund av dess lokala förankring.

Ett annat kapitel är den europeiska biograffilmen. Digitaliseringen kan spela en avgörande roll för att genom fortbildning och utnyttjandet av näten och konvergensens tekniker lansera nya europeiska distributionssystem för att verkligen skapa ett europeiskt område för biograffilm. För det ändamålet är det lämpligt att lansera idén om utforskning av cyberbio.

Utöver de investeringar i produktionen som redan föreskrivs inom Media-programmet (och utöver dem som görs inom ramen för andra program för innovationer på informationssamhällets område, medel från EIB, särskilda garantifonder etc.) krävs ytterligare investeringar för att utveckla en industri som kan konkurrera med den amerikanska och för att nå målet att gynna även nationella minoritetsindustrier. Flerspråkigheten förblir en stor tillgång för Europa och kan i hög grad gynnas av utnyttjandet av digitaliserade system (t.ex. flerspråkig textning på DVD).

En annan aspekt som bör understrykas är upphovsrätten, som annars riskerar att försvinna eftersom tekniken möjliggör ett oändligt antal kopior till mycket låg kostnad.

Frågan måste dock balanseras mot de legitima kraven från dem som sprider audiovisuella tjänster och dem som producerar dem, framför allt i fråga om utnyttjandet av multimediala

arkiv.

En långsiktig politik på området för den audiovisuella sektorn och innehåll måste beakta behovet av att främja yrkesutbildningen inom sektorn.

Sist men inte minst är det nödvändigt att gemenskapen identifierar rättsliga och/eller politiska instrument för skyddet av audiovisuella produkter inom WTO-förhandlingarna, eftersom digitaliseringen via telematiska nät utan tvivel kan leda till en ännu hastigare expansion av starkare marknader.

26 maj 2000

YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR SYSSELSÄTTNING OCH SOCIALFRÅGOR

till utskottet för kultur, ungdomsfrågor, utbildning, medier och idrott

om meddelandet från kommissionen till rådet, Europaparlamentet, Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén:

Principer och riktlinjer för gemenskapens audiovisuella politik i den digitala eran
KOM(1999) 657 – C5-0144/2000 – 2000/2087(COS)

Föredragande: Michel Rocard

ÄRENDETS GÅNG

Vid utskottssammanträdet den 28 mars 2000 utsåg utskottet för sysselsättning och socialfrågor Michel Rocard till föredragande.

Vid utskottssammanträdet den 23 maj 2000 behandlade utskottet förslaget till yttrande.

Vid detta sammanträde godkände utskottet enhälligt nedanstående slutsatser med 1 nedlagd röst.

Följande ledamöter var närvarande vid omröstningen: Michel Rocard (ordförande och föredragande), Marie-Thérèse Hermange, Winfried Menrad, José Ribeiro e Castro (vice ordförande), Sylviane H. Ainaridi, Jan Andersson, Philip Rodway Bushill-Matthews, Alejandro Cercas Alonso, Elisa Maria Damião, Proinsias De Rossa, Harald Ettl, Jillian Evans, Carlo Fatuzzo, Ilda Figueiredo, Marie-Hélène Gillig, Anne-Karin Glase, Richard Howitt (suppleant för Ioannis Koukiadis), Stephen Hughes, Anne Elisabet Jensen (suppleant för Luciana Sbarbati), Karin Jöns, Piia-Noora Kauppi (suppleant för Rodi Kratsa), Jean Lambert, Elizabeth Lynne, Thomas Mann, Mario Mantovani, Claude Moraes, Bartho Pronk, Fernando Reis, Gabriele Stauner (suppleant för Miet Smet), Ilkka Suominen, Helle Thorning-Schmidt, Ieke van den Burg och Barbara Weiler.

KORTFATTAD MOTIVERING

Införandet av digital teknik ger för närvarande upphov till stora förändringar inom den audiovisuella sektorn. Dessa förändringar kommer sannolikt också att kräva en anpassning av regelverket och de olika stödmekanismerna för denna sektor såväl i medlemsstaterna som på gemenskapsnivå.

Kommissionens meddelande skall bidra till att de framtida gemenskapsåtgärderna lättare kan överblickas av operatörerna inom den berörda sektorn. I meddelandet lägger Europeiska kommissionen fram sina prioriteringar för nästa femårsperiod samt de mål och principer som på medellång sikt skall styra gemenskapens audiovisuella politik. Kommissionen konkretiserar olika aspekter av marknadsregleringen (tillgång till nät och innehåll, den offentligfinansierade radions roll, upphovsrättsskydd, skydd av ungdomar samt reklam och sponsring), utvecklandet av stödinstrument inom gemenskapen samt de internationella dimensionerna av gemenskapens audiovisuella politik. Från social- och sysselsättningspolitisk synpunkt är framför allt följande aspekter viktiga:

Ekonomisk tillväxt och sysselsättning

Den audiovisuella sektorn kan potentiellt bidra till att skapa hundratusentals högkvalificerade arbetstillfällen i Europa. Enligt en studie som genomfördes på uppdrag av kommissionen 1997 kommer branschens omsättning i Europa att öka med 70 procent fram till år 2005. Denna tillväxt skulle göra det möjligt att skapa så många som 350 000 högkvalificerade arbetstillfällen¹. Branschens tillväxtpotential bygger huvudsakligen på utvecklandet av innovativa tjänster baserade på digital teknik, vilka ännu i stor utsträckning är oreglerade. Framtida regleringsåtgärder måste se till att tillvaratagandet av allmänintresset kopplas till en konkurrens- och tillväxtfrämjande miljö.

Demokratipolitiska aspekter

Produktionen av kvalitativt innehåll kommer att kräva betydande investeringar inom den närmaste framtiden. Den tilltagande konkurrensen om högklassigt innehåll på de alltmer splittrade marknaderna innebär en risk för att viktiga innehållsområden övertas av operatörer som riktar sig endast till smala marknadssektorer. I informationssamhället utgör tillgången till information av intresse för allmänheten grundvalen för den enskildes medverkan i samhället. På grund av den tilltagande sammankopplingen av olika informations- och kommunikationstekniker är tillgången till audiovisuellt innehåll en samhällsfråga av stor vikt. Sist och slutligen handlar det om att förhindra att det uppstår ”välinformerade” respektive ”illa informerade” skikt i samhället.

Dessutom måste man ta hänsyn till regleringar som syftar till att skydda allmänintresset vid anpassningen av regelverket. När det gäller kabelnäten kan operatörerna till exempel redan i dag förpliktas att ge vissa tv-kanaler större spridning. Direktivet om television utan gränser gör det möjligt för medlemsstaterna att se till att sådant som har stor samhällsrelig betydelse sänds över tv-sändare som är tillgängliga för alla. Sådana punktvisa åtgärder torde dock inte vara tillräckliga, mot bakgrund av konvergensen inom områdena media, telekommunikationer och informationsteknik. Snarare måste en allmän ram för tillgången till

¹ Norcontel: "Economic Implications of new Communication Technologies on the Audiovisual Markets"
http://europa.eu.int/comm/dg10/avpolicy/key_doc/new_comm/index.html

informationssamhällets tjänster skapas. Detta kan göras genom att man fastställer samhällsomfattande tjänster. Med denna menas ett basutbud av tjänster, som inom ramen för en (privatiserad) tjänst i allmänhetens intresse skall tillhandahållas av operatörerna på marknaden ¹.

Offentligfinansierad radio och television är viktiga när det gäller att ta tillvara allmänhetens intresse. Protokoll 9 till Amsterdamfördraget, där en förmånsbehandling av medlemsstaternas offentligfinansierade radio förutses, är ett medvetet uttryck för detta. Förändringen inom den audiovisuella sektorn skall inte tas som förevändning för att försvaga det existerande regelverket för den offentliga radion.

SLUTSATSER

Utskottet för sysselsättning och socialfrågor uppmanar utskottet för kultur, ungdomsfrågor, utbildning, medier och idrott att som ansvarigt utskott infoga följande i sitt resolutionsförslag:

Utskottet för sysselsättning och socialfrågor

1. anser att införandet av digital teknik i den audiovisuella sektorn kräver en anpassning av regelverket, men att en differentierad och flexibel process på grundval av existerande rättsregler är att föredra, och att man vid införande av nya bestämmelser respektive anpassning av redan existerande bestämmelser måste ta hänsyn till effekterna på sysselsättning och tillväxt,
2. anser att en rättvis och prismässigt överkomlig tillgång till offentlig information för alla samhällsmedlemmar måste upprätthållas för att förhindra en samhällelig uppdelning i ”välinformerade” och ”illa informerade” medborgare och kräver därför att
 - förändringen inom den audiovisuella sektorn inte skall tas som förevändning för att försvaga det existerande regelverket för den offentliga radion,
 - ett antal grundläggande skyldigheter för de privata operatörerna skall fastställas, för att framdeles garantera den öppna tillgången till tjänster i allmänhetens intresse inom media, telekommunikationer och elektroniska tjänster (samhällsomfattande tjänster).

¹ Se meddelande från kommissionen - Tjänster i allmänhetens intresse i Europa (KOM(1996) 443).

12 juli 2000

YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR RÄTTSLIGA FRÅGOR OCH DEN INRE MARKNADEN

till utskottet för kultur, ungdomsfrågor, utbildning, medier och idrott

om meddelandet från kommissionen till rådet, Europaparlamentet, Ekonomiska och sociala kommittén och regionkommittén

om principer och riktlinjer för gemenskapens audiovisuella politik i den digitala eran
(KOM(1999) 657 – C5-0144/2000 – 2000/2087(COS))

Föredragande: Antonio Tajani

ÄRENDETS GÅNG

Vid utskottssammanträdet den 18 april 2000 utsåg utskottet för rättsliga frågor och den inre marknaden Antonio Tajani till föredragande.

Vid utskottssammanträdena 19 juni och 11 juli 2000 behandlade utskottet förslaget till yttrande.

Vid det sistnämnda sammanträdet godkände utskottet nedanstående slutsatser med 29 röster för, 1 röst emot och 1 nedlagd röst.

Följande ledamöter var närvarande vid omröstningen: Ana Palacio Vallelersundi (ordförande), Willi Rothley och Rainer Wieland (vice ordförande), Antonio Tajani (föredragande), Luis Berenguer Fuster, Andre Brie (suppleant för Alain Krivine i enlighet med artikel 153.2 i arbetsordningen), Carlos Candal, Raina A. Mercedes Echerer, Francesco Fiori (suppleant för Hans-Peter Mayer i enlighet med artikel 153.2 i arbetsordningen), Janelly Fourtou, Gerhard Hager, Heidi Anneli Hautala, The Lord Inglewood, Othmar Karas (suppleant för Bert Doorn i enlighet med artikel 153.2 i arbetsordningen), Margot Keßler (suppleant för Evelyne Gebhardt i enlighet med artikel 153.2 i arbetsordningen), Ole Krarup, Kurt Lechner, Klaus-Heiner Lehne, Donald Neil MacCormick, Arlene McCarthy, Luis Marinho, Mario Walter Mauro (suppleant för Malcolm Harbour i enlighet med artikel 153.2 i arbetsordningen), Manuel Medina Ortega, Elena Ornella Paciotti, Carlos Ripoll i Martínez Bedoya, Francesco Enrico Speroni, Astrid Thors, Felekna Uca, Guido Viceconte, Theresa Villiers, Diana Paulette Wallis, Joachim Wuermeling, Christos Zacharakis, Stefano Zappalà, François Zimeray och Jürgen Zimmerling.

KORTFATTAD MOTIVERING

1. Allmänna principer

1.1 Den audiovisuella sektorns centrala betydelse

Den rättsliga ramen måste kunna maximera sektorns tillväxtpotential, i motsats till förslagen från dem som strävar efter att begränsa de europeiska operatörernas företagskapacitet genom onödiga och farliga restriktioner för deras möjligheter att utvecklas.

I detta sammanhang bör företagen således spela en central och avgörande roll, medan en säker rättslig ram blir det oundgängliga villkoret för att den nya europeiska ekonomin skall röna framgång.

1.2 Yttrandefrihet och fri rörlighet för tjänster

Yttrandefriheten och rätten till information, som säkerställs i artikel 10 i Europakonventionen om skydd av de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna realiserar i och med det fria informationsflödet på radio och TV. Av denna anledning är friheten att tillhandahålla tjänster, som regleras i gemenskapsrätten och tolkas genom EG-domstolens rättspraxis, viktiga åtgärder för att säkerställa och främja fri rörlighet av TV-tjänster i en bred mening.

1.3 Samstämmighet och teknisk neutralitet under konvergensens tidevarv

Teknisk konvergens förskjuter sektorsgränserna, som hittills har varit tydliga, och gör det möjligt att överföra en och samma tjänst till slutanvändaren genom olika tekniska plattformar.

Det är således viktigt att identiska tjänster regleras enligt samma bestämmelser, oavsett det sätt på vilket de överförs.

1.4 Minderårigas rättigheter och mänsklig värdighet

Skyddet av minderåriga och den mänskliga värdigheten i samband med audiovisuella tjänster och information är av grundläggande betydelse. Ett effektivt skydd är oeftergivligt för att man skall kunna skapa det förtroende som erfordras för att utnyttja sektorns utvecklingsmöjligheter. Förtroende bidrar till att avskaffa hindren för utveckling och den europeiska industrins totala konkurrenskraft.

När det gäller innehållet är det fortsättningsvis nödvändigt att se till att de grundläggande och omistliga principer som är oåterkalleligt kopplade till skyddet av den mänskliga värdigheten och av minderåriga respekteras till fullo.

2. Avvecklingen av det analoga systemet - experiment med nya kanaler

Perioden av övergång från det analoga till det digitala systemet bör kunna utgöra ett tillfälle för att göra användarna till trogna kunder genom ett nyskapande programutbud och inte bara en upprening av program som redan är tillgängliga.

En period av experiment med nya audiovisuella produkter på kanaler som lämpar sig för digital överföring, möjligen endast inom vissa områden, skulle göra det möjligt för operatörer och användare att uppnå samma mål: en gradvis övergång till nya system för digital

överföring med hänsyn tagen till de betydande ekonomiska kostnader som avvecklingen av det analoga systemet kommer att innebära för användarna, om man samtidigt planerar åtgärder till stöd för nyskapande.

3. Proportionalitetsprincipen

Lagstiftningsåtgärder bör reduceras till ett minimum och bör inte gå utöver det som krävs för att uppnå målen, i synnerhet när det är fråga om reglering av området för digitala tillämpningar. Ett föga flexibelt tillvägagångssätt i fråga om reglering medför en risk - vilket betonas i grönboken om konvergens - för att det uppställs regler för marknaden som snart kommer att visa sig vara föråldrade och onödiga och därigenom skada den europeiska produktionen.

4. Åtskillnad mellan regler om överföring och innehåll

Bestämmelserna om infrastruktur bör hållas åtskilda från bestämmelserna om det audiovisuella innehållet i egentlig mening.

Den så kallade tekniska neutraliteten är ett nödvändigt villkor för regleringsåtgärder under konvergensens tidevarv.

I detta sammanhang bör den nya ramlagstiftningen för reglering av TV-programinnehållet under den digitala eran inte vidmakthålla sådana skillnader i behandling som har gjort det möjligt för operatörerna på telekommunikationsområdet att få konkurrensfördelar i förhållande till innehållsindustrin.

5. Erkännande av public service-företagens roll och nödvändigheten av insyn i finansieringen av dem

Det system som medlemsstaterna väljer bör respektera proportionalitetsprincipen och får inte påverka marknads- och konkurrensvillkoren i gemenskapen på ett sätt som är oförenligt med det allmännas intresse.

Såsom det anförs i rapporten från högnivågruppen för den audiovisuella politiken ¹ finns det två grundläggande kriterier som skall tillämpas vid utarbetande av bestämmelser om finansiering, nämligen proportionalitet och öppenhet. Öppenhetskriteriet innebär att medlemsstaterna skall fastställa en klar uppgift för public service-företagen samt att det garanteras ekonomisk insyn och att rent ekonomisk verksamhet utförd av operatörer inom området radio och TV i allmänhetens tjänst skall redovisas separat. ² Teleoperatören bör ha ett analytiskt redovisningssystem som är tillräckligt avancerat för att man skall kunna beräkna utgifter (däribland de fasta utgifterna) och intäkter.

Staten kan bevilja ersättning för att skyldigheter i anslutning till allmännyttiga tjänster uppfylls. En sådan ersättning bör ta hänsyn till utgifterna för och intäkterna i anslutning till en sådan tjänst. Öppenhet gör det möjligt att undvika förtäckt statligt stöd.

¹ Den digitala eran: den europeiska audiovisuella politiken, juli 1998, s. 26.

² De kommissionens direktiv om ändring av direktiv 80/723/EEG om insyn i de finansiella förbindelserna mellan medlemsstater och offentliga företag (SEK(1999) 404, EGT C 377, 29.12.1999).

Slutligen bör det påpekas att allmännyttiga tjänster inte nödvändigtvis behöver tillhandahållas av offentliga företag. Separata räkenskaper gör det faktiskt möjligt för staten att också lägga ut allmännyttiga tjänster på privata företag genom att säkerställa täckning av de största kostnaderna för ett sådant uppdrag.

6. Självreglering: en kompletterande process

Instrument som uppförandekoder och självreglering som avtalas mellan operatörerna och användarsammanslutningarna inom denna sektor kan säkerställa en effektivare lagstiftning. Teorin om självreglering bekräftas av tanken om att den kan skydda de konkreta gränserna mellan elektronisk och audiovisuell kommunikation, eftersom det uppenbart ligger i tjänsteleverantörernas intresse att respektera den.

På detta sätt räddas marknadsdynamiken under denna period av exponentiell tillväxt, och användarna kan erbjudas ett enkelt sätt att konfrontera besvärliga situationer.

Detta gäller i synnerhet för regleringen av frågor om TV och minderåriga såväl vad avser reklam som programinnehåll.

7. Direktivet om TV utan gränser ¹

För att det inte skall uppstå orättvis diskriminering av TV-operatörer i olika europeiska länder är det mycket viktigt att direktivet genomförs i den nationella lagstiftningen med fullständig respekt för de principer som förankrats i direktivet, utan att det på nationell nivå görs några avsiktligt restriktiva tolkningar som förfördelar operatörerna i det berörda landet och minskar räckvidden för den europeiska harmoniseringen och den inre marknaden inom denna sektor.

Omotiverade skillnader i behandling vad avser genomförande av direktivet i medlemsstaterna kan lägga hinder i vägen för införlivandet av direktivet om TV utan gränser i den nationella lagstiftningen i kandidatländerna.

8. Skydd av minderåriga

Under den digitala eran med hundratals tillgängliga kanaler blir filtrerings- och blockeringstekniken av avgörande betydelse för att utesluta skadligt audiovisuellt material i program för minderåriga och on line-tjänster.

Även i detta fall verkar det mer effektivt med uppförandekoder och självreglering som ett komplement till de allmänna skyddsprinciperna i ramlagstiftningen.

Den bästa lösningen torde vara en gynnsam konvergens som för med sig praktiska, sinsemellan jämförbara koder och som åtminstone omfattar ett minimum av internationellt accepterade krav samt system för gradvis utvärdering som kan beakta de olika nivåerna av kulturell acceptans i de enskilda medlemsstaterna.

9. Principer för utformningen av stödinstrument

För att främja produktion och spridning av högklassigt innehåll bör kommissionen, rådet och medlemsstaterna var och en inom sitt behörighetsområde stödja system som utgör ett alternativ till de befintliga, för vilkas effektivitet det inte finns några garantier, exempelvis system för skatteincitament för att stimulera produktionen.

¹ Direktiv 89/552/EEG och 97/36/EG.

10. De multilaterala handelsförhandlingarna

Tillvägagångssättet under millennierundan bör främja en liberalisering. Den europeiska audiovisuella industrin behöver inte produktions- och distributionskvoter, utan saluföringsstrategier för distribution av sina produkter i hela världen.

SLUTSATSER

Utskottet för rättsliga frågor och den inre marknaden uppmanar utskottet för kultur, ungdomsfrågor, utbildning, medier och idrott att som ansvarigt utskott infoga följande i sitt resolutionsförslag:

Parlamentet

1. tillstyrker kommissionens mål att säkerställa ett klart och förutsägbart **regelverk** för operatörerna inom den audiovisuella sektorn,
2. stödjer kommissionen initiativ att inleda ett överträdelseförfarande mot de medlemsstater som inte har införlivat direktivet om TV utan gränser med den nationella lagstiftningen på ett korrekt sätt,
3. **anser att lagstiftningen bör innehålla regler för självreglering som organiseras på ett öppet och ansvarsfullt sätt i samråd med de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna och gemenskapen,**
4. **framhåller att de offentliga och kommersiella sändningsföretagen har ett centralt ansvar och en avgörande roll i utvecklingen av informationssamhället och att deras tillväxtpotential således bör maximeras,**
5. uppmanar kommissionen **och medlemsstaterna** att fastställa en period för experimentering och gradvis övergång till nya digitala distributionssystem med hänsyn tagen till de betydande ekonomiska kostnader som avvecklingen av det analoga systemet kommer att medföra för användarna,
6. betonar att det är nödvändigt att bevara åtskillnaden mellan bestämmelser om infrastruktur och bestämmelser om innehåll, eftersom teknisk neutralitet är ett oeftergivligt villkor för regleringsåtgärder på konvergensområdet, **varvid dock hänsyn skall tas till sambanden mellan dem inom ramen för tillgången till innehåll,**
7. **anser att lagstiftningen måste vara utformad så att den allmänna tillgången till innehåll i allmänhetens intresse säkerställs, vilket skulle kunna åstadkommas genom tillämpning av "must-carry"-bestämmelser för de viktigaste näten samt garantier för att innehåll i allmänhetens intresse tillhandahålls genom andra viktiga distributionsnät och distributionssystem; anser att innehåll i allmänhetens intresse bör vara både tillgängligt och synligt,**
8. betraktar det som en prioriterad fråga att återställa jämlik behandling av telekommunikations- och innehållsindustrin, eftersom denna har förändrats i och med den

pågående förenklings- och liberaliseringsprocessen inom telekommunikationsområdet,

9. framhåller ånyo att skyddet av minderåriga och den mänskliga värdigheten i samband med audiovisuella tjänster och informationstjänster är av avgörande betydelse för att främja en harmonisk personlighetsutveckling och bevara en lämplig social balans; anser att det samtidigt är en oeftergivlig faktor för att skapa det förtroende som erfordras inom en sektor där programutbudet blir allt större,
10. **uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att samarbeta med industrin och det civila samhället i syfte att anpassa och komplettera befintliga system för att skydda minderåriga mot skadligt audiovisuellt innehåll och samtidigt beakta pågående teknisk, social och marknadsrelaterad utveckling,**
11. **anser att medlemsstaterna efter eget gottfinnande skall kunna ålägga både offentliga och privata operatörer skyldigheter att tillhandahålla tjänster i allmänhetens intresse,**
12. uppmanar kommissionen, rådet och medlemsstaterna att var och en inom sina behörighetsområden erkänna och främja högklassigt innehåll bland annat genom skatteincitament.